

## DRUŠTVENE VESTI

Zagrebsko pismo. Za nedeljo 27. septembra napovedani občni zbor Slomškovega prosvetnega društva je potekel v zelo lepem soglasju. Iz poročil posameznih odbornikov je bilo videti uspešno delo odbora in odsekov. Prosvetni odsek je priredil 19 lepo oblikanih prosvetnih večerov, dramski odsek je dal 7 predstav in 1 koncert (povabil je pevski zbor »Mirna« iz Slovenije). Pevski odsek je skrbel za petje pri slo-

venski službi božji (Sv. Rok) in na predstavah, veselni odsek pa je skrbel za pošteno zabavo v društvu, ki je od lani naraslo za 50 novih članov. Tudi knjižnica se je pomnožila za okoli 50 knjig. Članstvo je bilo zadovoljno z odborom in je za novo poslovno leto z malimi izpremembami izvolilo lanski odbor. Društvo vabi vse zavodne Slovence, da se priključijo za člane. — Zidarski delavci zopet delajo, čeprav je deževno in hladno vreme. Pet tednov so stavkali in tako izgubili okrog 10 milijonov dinarjev zaslužka! Tako e, kjer poslušajo iz Moskve plačane hujskače! Da bi se le česa naučili od tega!

## Odprta noč in dan so groba vrata.

Maribor. Pri Žebotovih v Mariboru je dne 29. septembra po dolgoletnem bolehanju mirno v Gospodu zaspala 83 letna služkinja Julijana Žumer. Rajna je bila vzgled pridna, zanesljiva in zveste služabnica. V službi je bila v Žebotovi, prej v Krenovi hiši celih 30 let, kar je za današnje razmere gotovo nekaj izrednega. Pokojna Julia je bila pobožna ter tako pridna, da je menda takih služkinj malo najti na svetu. Pri Žebotovih je imela posebno skrb in veselje, ko je pomagala vzgajati šestero otrok in jim je bila tako vdana, ter jih je tako ljubila, kakor prava mati. Posebno veselje je imela z vsemi tremi Žebotovimi sinovi, katere je pomagala vzgajati in jih navajati k dobremu. Rajna Julia je bila zelo pobožna ter je dokler je mogla, vsak dan obiskovala Marijino svetišče. Prva je vstajala in zadnja je legla k počitku. Radi njene skrajne poštenosti, marljivosti in zvestobe, so jo Žebotovi prištevali članom svoje družine in Julia je bila tudi vredna, da jo je vse rado imelo. V boleznih je bila potrpežljiva ter je več let vztrajno prenašala vdano v Božjo voljo težko bolezen. Večkrat je pred smrtjo sprejela svete zakramente ter je mirno brez posebnega smrtnega boja odšla po plačilo k Bogu. Pogreb rajne se je vršil v četrtek, dne 1. oktobra, ob obilni udeležbi njenih prijateljev, članic ženske zveze in ostalega občinstva. Naj bo zvesti slu-

žabnici Bog bogat plačnik za njeno zvestobo in dobra dela! Rajno Julio je birmal škof A. Mart. Slomšek.

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. V kratki dobi sta odšla dva moža-kmeta iz župeče vasi izmed nas: 9. septembra je po nedolgem bolehanju umrl Janez Kozoderc, p. d. Botrec, v 80. letu starosti. Enajst dni nato se je podal Jurij Tomanič v svoj vinograd v Gorci v Halozah, a so ga drugo jutro našli mrtvega: srčna kap ga je zadela, starega komaj 55 let. Truplo je bilo iz trojiške župnije prepeljano domov. Pokojni je bil svoj čas tudi župan. Bodi mu milostna sodba! — Visoko starost je dosegla vdova Liza Lubej, rojena Sagadin, ki je umrla v 87. letu pri Sv. Lovrencu. Naj v miru počivajo!

Sv. Ana v Slov. goricah. Po večletni težki bolezni je 28. septembra umrla Marija Winter, posestnica v Rožengrundu, v 44. letu starosti. Pokojnica se je pred 14 leti priženila semkaj, od Sv. Antona v Slov. goricah, iz Kocmutove hiše. Bila je dobra in verna žena, ki je z Jobovo potrpežljivostjo prenašala težko bolezen. Za njo žalujejo brat in sestra, štirje rejenci ter dober in v trpljenju preizkušen mož, naš vrl somišljenik. Potrpežljivi trpiniki daj Vsemogočni večni mir in pokoj, žalujočim ostalim naše globoko sožalje!

## Obnovite križe na grobovih!

Došla je nova zaloga Kristusovih kovinskih trupel. Cena je sledeča:

|                |      |             |              |
|----------------|------|-------------|--------------|
| navadni:       |      |             |              |
| velikost v cm: | 9    | 11.5        | 14           |
| cena Din:      | 7.—  | 10.—        | 15.50        |
| nikel:         |      |             |              |
| velikost v cm: | 12   | 16          | 18 20        |
| cena Din:      | 14.— | 24.—        | 28.— 40.—    |
| mesing:        |      |             |              |
| velikost v cm: | 12   | 16          | 18 20        |
| cena Din:      | 15.— | 26.—        | 32.— 43.—    |
| leseni:        |      |             |              |
| velikost v cm: | 20   | 80          | 40           |
| cena Din:      | 75.— | 70.—, 125.— | 120.—, 150.— |

Pridite in si oglejte te lepe izdelke!

**Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.**

Ščavnica pri Gornji Radgoni. Vedno čitamo iz časopisov naših sosednih vasi in krajev novice in dogodke, ki se godijo v dnevnem redu. Tako tudi na ščavnici je vedno kaj novega in žalostnega. Otožno so zapeli zvonovi in nam naznanili, da nas je za vedno zapustila blaga žena Liza Fras. Bog ji je odločil v tem življenju veliko trpljenja in težav. Morala je leči v bolniško postelj in pretrpeti vse težave dolgo trajajoče zahrbtnje in neozdravljive bolezni raka. Mož in dve že preskrbljeni hčerki žalujejo za dobro mamico, ki je bila skrbna pa skromna in tiha ter zvesta žena in napredna gospodinja, in sta si s svojim možem praznih rok prislužila in uredila lepo posestvo. Zaman je uboga revica iskala pomoči pri raznih zdravnikih. Pomoč, ki jo je morala najti, se je udala v božjo voljo, v sv. obhajilu, ki ga je na bolniški postelji večkrat sprejela, je iskala in tudi našla tolažbo in rešitev v bridki usodi. Vria mati in žena, počivaj v miru in prosil v nebesih, da nas Bog varuje hude bolezni.

in ekspedicija ni mogla naprej.

Samo na dveh krajih na celim svetu smejo živati v krščansko cerkev.

Eden od teh krajev je v francoski Provenči, kjer prinašajo verniki k polnočni jagnji. Drugi tak kraj je mesto Slena v Italiji. Tamkaj pripeljejo pred veliko konjsko dirko dirkače pred oltar, kjer jih duhovnik blagoslovi.

Beseda paradiz je zelo stara in staropersijskega izvora ter pomenja ograjen vrt. Ko so zgradili na Kitajskem prvo železnico, je naprava tako razburila prebivalstvo, da je morala pustiti vlada odtrgati tračnice in pometati lokomotive v reko.

da bi te kraje zapustil in se nikoli več ne vrnil sem. Preden se posloviva, mi boš dal trideset tisoč dinarjev, nič več in nič manj. Denar moram imeti še danes ali najkasneje jutri zjutraj. Potem sva bot.

»Ali si znorel? Ali se ti meša?« je vpil Osojnik in žila na čelu se mu je nabrekli.

»Če si pameten, boš plačal,« je menil cigan. »Le koristilo ti bo.«

»Ne dam še pare ne.«

»Tudi prav! Tedaj pojdem k Ravnjaku in mu razodenem vso skrivnost o Vandi... Pa boš z vso svojo družino moral ko garjev pes z Osoj in Ravnjak bo vzel neko drugo, ki mu je ljubša kot tvoja hči.«

»Haaa, li misliš, da me boš s takimi svojimi grožnjami še kaj prestrašil?! Prevečkrat sem jih že čul.«

»Zdaj mi je resnica.«

»Le kar pojdi k Ravnjaku! Ne besede ti ne bo verjel, nagnal te bo — ne, hlapce bo naščuval, da te primejo in orožnikom predajo.«

»Potem bom na sodnji vse povedal.«

»Tudi na sodnji ti ne bodo verjeli.«

»Pripeljal bom take priče, da bodo morali verjeti.«

»Tedaj se pripravi na deset let ječe!«

»Tebe pa bodo zašili za dvajset let, če si jih toliko učakaš. Ko se izve, da si dekle zabarantal in

tako velikansko goljufijo zagrešil, ne uideš več. Meni se ne more bogve kaj zgoditi.«

»Tvoja krivda ni nič manjša kakor moja.«

»Oh, to je drugače! Jaz otroka nisem ugrabil, ampak sem ga le od svojega strica Miška prevzel in zanj skrbel.«

»Imaš še druge grehe. Glej, da se ne ušteješ!«

»Kak mesec bom že moral sedeti, to vem; ampak zaradi tega me še ne bo konec. Ko odsedim, pojdem k Ravnjaku po plačilo zato, ker sem mu pripomogel do njegove sreče. Ravnjak ni tak stiskač kakor ti.«

V Osojniku je vse vrelo, tako je bil jezen. Obraz mu je bil bleđ, roke so mu podrhtevale, v očeh mu je bliskal vragji ogenj.

»Capin prekleti,« je zavpil, »stožil te bom.«

»Od takega, kot si ti, ne bo sodnik sprejel tožbe.«

»Čakaj, mrcina, ti bom pokazal!«

»Kaj mi boš ti pokazal! Nase glej! Plačaj — ali pa bo tvoje slave in časti konec!«

»Bova videla, koga bo prej konec. Aló! Izgub se!«

Cigan se je obrnil in šel. Komaj pa je napravil dva koraka, ga je Osojnik od zadaj za roki popadel in ga pognal pred seboj naravnost k Hudi peči. Cigan je takoj spoznal, da ga hoče potisniti čez navpično skalo v deset ali še več metrov globoko sotesko. Ustavljaj se je, upiral, cepetal in otepal —